

Закон бр. 38. из 2014. године о регулисању појединих питања уговора о потрошачком кредиту финансијских институција, у вези са решењем Врховног суда о усаглашавању прописа¹

У циљу имплементације појединих захтева који проистичу из одлуке Врховног суда РЈЕ број 2/2014, и припреме даљих мера Скупштина усваја следећи закон:

1. Дејство закона

1. § (1) Дејство овог закона се односи на потрошачке уговоре о кредиту закључене у периоду између 1. маја 2004. године и дана ступања на снагу овог закона. У примени овог закона, уговором о потрошачком кредиту се сматра уговор о кредиту или зајму, финансијском лизингу са валутном клаузулом (евидентан у девизама, или дат у девизама, отплаћиван у форинтама) или у форинтама који је закључен између финансијске институције и потрошача, ако је његов део постао општи уговорни услов који садржи и клаузулу из става (1) § 3 или става (1) § 4 или уговорни услов о којем се није појединачно договарало.

(1a)² У примени овог закона, уговором о потрошачком кредиту се сматра – осим садржаног у ставу (1) – уговор о кредиту или зајму, финансијском лизингу између финансијске институције и потрошача који не спада у уговоре са валутном клаузулом, ако су исте закључили у периоду одређеном у ставу (1) и њихов део су постали услови, о којима

се није појединачно договорало или општи услови уговора који садрже и клаузулу одређену у ставу (1) § 4.

(2)³ Дејство овог закона се не односи на:

а) уговоре о кредиту који се везују за кредитну картицу или текући рачун и

б) уговоре о потрошачком стамбеном кредиту који је дат у форинтама, уз каматну подршку државе.

(3) У случају уговора о потрошачком кредиту који је важећи на дан ступања овог закона на снагу, финансијска институција, која је носилац потраживања која произлазе из уговора о потрошачком кредиту на дан ступања овог закона на снагу, подлеже обавезама и правима из овог закона. Уколико на дан ступања овог закона на снагу потраживања из овог уговора о потрошачком кредиту не припадају финансијској институцији, обавезе и права која су предвиђена овим законом, сноси она финансијска институција од које је институција која није финансијска стекла потраживање. Уколико је уговор о потрошачком кредиту престао да важи пре дана ступања овог закона на снагу, тада обавезе и права сноси она финансијска институција која је имала право потраживања. Уколико је на дан када је уговор престао да важи, право потраживања имала институција која није финансијска, обавезе и права из овог закона сноси она финансијска институција, од које је институција која није финансијска стекла право потраживања.

(4)⁴ Ако је финансијска институција у ликвидацији или поступку ликвидације, обавезе и права из овог закона сноси ликвидатор. Завршни ликвидациони биланс – односно у случају добровољног распуштања обрачунски извештај о периоду распуштања – се припрема ако су испуњене обавезе обрачуна у складу са овим законом и посебним актом. У складу са процедурама прописаним у посебном акту о извршењу обрачуна потраживања потрошача, односно повраћај Националној управи средстава [доо коју је основала држава, како би помогла корисницима стамбених кредита запалих у тешку финансијску ситуацију, у ситуацију у којој нису у могућности да отплаћују кредит – примедба

преводиоца] ликвидатор без подношења пријаве региструје и потврђује као признато потраживање. Уколико у вези са обавезом обрачуна дође до спора или ревизије на основу посебног акта, након завршетка процедуре, у року од шездесет дана, на основу посебног акта треба евидентирати установљена потраживања кредитора и о томе послати потврду свима који су тиме погођени.

(5) У циљу спровођења овог закона финансијске институције на које се односе промене субјекта у позицији овлашћења из уговора о потрошачком кредиту су обавезне да међусобно сарађују. На основу обавезе сарадње, раније овлашћена финансијска институција је дужна да преда податке који су неопходни за спровођење овог закона финансијској институцији из става (3). У међусобном односу финансијских институција у овом питању се не примењује посебна законска обавеза чувања банкарске тајне.

(6) Прописе Закона бр. 4 из 1959. године у вези са застаривањем који се односе на Грађански законик, у смислу потраживања из уговора о потрошачком кредиту треба тумачити да та потраживања не застаривају за време трајања уговора о кредиту, њихово застаривање почиње када уговор престане да важи.

(7) Застаривање потраживања из става (6) мирује од ступања овог закона на снагу до датума одређеног у ставу (5) § 3 и ставу (3) § 4 посебног закона.

(7а)⁵ У случају када потраживање потиче из уговора о потрошачком кредиту из става (1а), застаривање потраживања на основу става (6) мирује од ступања овог закона на снагу до датума одређеног у ставу (5) § 3 и ставу (3) § 4 посебног закона.

2. Одредбе о значењу појмова

2. § У примени овог закона:

1. *потрошач*: потрошач који је утврђен у тачки 28. став (1), § 6 Закона бр. 237 о кредитним институцијама и финансијском предузетништву из 2013. године (у даљем тексту: Закон о банкама);

2. *финансијска институција*: финансијска институција према ставу (1) § 7 Закона о банкама;

3. *уговор о финансијском лизингу*: уговор који одговара условима из тачке 89. став (1) § 6 Закона о банкама.

3. Регулисање курсне разлике

3. § (1) У уговору о потрошачком кредиту – изузев услова из уговора о којима се појединачно договарало – ништавна је клаузула која одређује да финансијска институција износ кредита, односно износ који даје за финансирање куповине предмета лизинга, обрачунава по куповном, а приликом отплате по продајном или по другачијем курсу од утврђеног приликом исплате.

(2) На место клаузуле која је ништавна на основу става (1) – са изузетком одређеним у ставу (3) – како приликом исплате, тако и приликом отплате (подразумевајући овде рате отплате и отплату било каквих трошкова, накнада или провизије одређених у девизама) ступа на снагу одредба о примени званичног девизног курса Мађарске националне банке.

(3) У случају уговора одређених у § 200/А Закона бр. 112 о кредитним институцијама и финансијском предузетништву из 1996. године или у § 267 Закона о банкама ако је одредба о примени курса постала део уговора, или су странке поступиле у складу са том одредбом приликом отплате, у временском периоду у којем траје отплата таквих уговора, пропис о девизном курсу из става (2) треба применити само приликом исплате.

(4)^е

(5)^з Финансијска институција треба да изврши обрачун за потрошача на начин утврђен посебним законом.

(6)^g

4. Регулисање одредби уговора које садрже могућност једностране измене уговора

4. § (1) У случају уговора о потрошачком кредиту који садржи могућност једностране измене треба претпоставити, да је уговорна одредба која допушта једнострано повећање каматне стопе, трошкова и накнада – осим услова о којем се појединачно преговарало – некоректна, с обзиром на чињеницу, да он не одговара:

а) принципу јасне и разумљиве формулације: његов садржај није јасан, разумљив за потрошача;

б) принципу таксативног навођења: услови једностране измене уговора нису таксативно наведени, тј. недостаје листа узрока, или постоји листа узрока, али она садржи само набрајање неких примера;

ц) принципу објективности: услови једностране измене нису објективне природе, тј. страна која уговара са потрошачем је у могућности да даје повод за измене, да утиче на њих, да утиче на меру узрока;

д) принципу стварности и пропорционалности: услови утврђени у листи разлога у стварности не утичу на камате, трошкове и накнаде, или не утичу у мери у којој се мењају услови;

е) принципу транспарентности: потрошач није могао да предвиди приликом испуњења којих услова и у којој мери може доћи до његовог даљег оптерећења;

ф) принципу опозива: у случају измене уговора не обезбеђује потрошачу могућност да раскине уговор или

г) принципу симетрије: искључује могућност да се у случају промене услова у корист потрошача та корист и реализује.

(2)^g Клаузула уговора у складу са ставом (1) је ништавна ако финансијска институција у року одређеном у ставу (1) § 8 није покренула парнични поступак, или је суд одбацио потраживање, или је суд

обуставио поступак, осим ако уговорна клаузула допушта покретање парничног поступка у складу са ставом (2) § 6, али спор није започет, или је започет, али суд није установио ништавност уговорне клаузуле на основу става (2а).

(2а)¹⁰ Клаузула уговора у складу са ставом (1) је ништавна, ако је суд утврдио ништавност у поступку тужбе од општег друштвеног интереса покренуте од стране Надзора на основу посебног закона о обрачуну.

(3)¹¹ У случајевима описаним у ставовима (2) и (2а) финансијска институција треба да изврши обрачун за потрошача на начин одређен посебним законом.

5. Испитивање општих услова уговора и услова уговора о којима се није посебно договарало и пружање информација о овим условима

5. § (1) Финансијска институција треба у року од тридесет дана од дана ступања овог закона на снагу да испита оне опште услове уговора и оне услове, о којима се није посебно договарало а који су постали део уговора о потрошачком кредиту (у даљем тексту заједно: општи услови уговора), у којима је присутна клаузула о могућности једностране измене уговора.

(2)¹² Финансијска институција у року од тридесет дана од ступања овог закона на снагу треба да пријави надзору при Мађарској националној банци који делује у оквиру заштите потрошача (у даљем тексту: надзор) све опште услове уговора у смислу става (1) и треба да да изјаву да ли те клаузуле из уговора сматра коректним или некоректним. За пријаву надзору треба приложити идентификациони број уговора на који се односе те клаузуле и укупан износ потраживања на основу дотичних уговора.

(3)¹³ Финансијска институција треба до 30. новембра 2014. да испита опште услове уговора који су постали део уговора о потрошачком кредиту

у смислу става (1а) § 1, који садрже клаузулу о могућности једностране измене уговора.

(4)¹⁴ Финансијска институција треба до 30. новембра 2014. да пријави надзору све опште услове уговора који садрже клаузуле из става (3) и треба да да изјаву да ли клаузуле у њима сматра коректним или некоректним, надаље, треба да да изјаву да ли је на основу клаузула дошло до једностране промене уговора која повлачи за собом повећање камата, накнада и трошкова. Уз пријаву, надзору треба приложити и идентификациони број уговора који садржи такве клаузуле и износ потраживања на основу тих уговора.

6. §¹⁵ (1) Ако финансијска институција током испитивања утврди да неки од општих услова уговора који је применила садржи такве клаузуле, у којим случајевима треба испитивати некоректност клаузула из уговора на основу става (1) § 4, али по ставу финансијске институције клаузула уговора је коректна, против такве претпоставке – уколико став (2) не предвиђа другачије – може покренути парнични поступак на основу прописа који су садржани у 6. поднаслову.

(2)¹⁶ У случају уговора о потрошачком кредиту у форинтама или у случају уговора о потрошачком кредиту на основу става (1а) § 1, општи услови уговора који су објављени након 26. новембра 2010. или општи услови уговора који су ранијег датума, а њихове измене објављене након 26. новембра 2014. не треба претпостављати некоректност клаузула уговора узимајући у обзир одредбу става (1) § 4. Надзор може спровести поступке у смислу Закона бр 139 о Мађарској националној банци из 2013. године и може по службеној дужности покренути поступак у јавном интересу у периоду од 14. фебруара и 30. априла 2015. У поступку у јавном интересу треба применити прописе који су описани у закону бр. 38 из 2014. године о регулисању појединих питања уговора о потрошачком кредиту финансијских институција у вези са решењем Врховног суда о усаглашавању прописа.

6. Грађански парнични поступак

7. § (1) На поступке покривене у овом поглављу треба применити одредбе Закона бр. 3. о парничном поступку из 1952. године (у даљем тексту: Пп) са изузецима наведеним у овом поднаслову.

(2) У поступку тужени је држава Мађарска, у њеном заступању треба применити став (2) §3: 405 Закона бр. 5. Грађанског законика из 2013. године.

(3) Правно заступање у поступку је обавезно.

(4) У поступку суд поступа преко реда.

(5) У поступку судски позив и остале судске списе доставља особље суда. Особље суда достављање обавља радним даном у периоду од 8 до 18 часова. Странке су обавезне да обезбеде да у овом временском периоду судски позив и остали судски списи могу да се доставе особи која је овлашћена за преузимање. Судски достављач прави записник о достављању, који у сваком појединачном случају треба да садржи време достављања (година, месец, дан, сат, минут), број судског предмета и потпис особља суда. Уколико је достављање било успешно, записник треба да садржи и потпис примаоца. Ако је прималац одбио доставу, записник треба да садржи и ту чињеницу. Ако је достављање из првог покушаја неуспешно зато што особа која је овлашћена за примање ове доставе није исту преузела, записник треба да садржи и ту чињеницу. Ако особа која је овлашћена за преузимање није преузела судски позив и остале судске списе, судски достављач треба да покуша доставу након барем једног сата од првог покушаја доставе применом правила доставе раније описане. Ако је особа овлашћена за преузимање одбила доставу, судски позив и остали судски списи се сматрају достављеним са тим даном. Ако особа овлашћена за преузимање није преузела судски позив и остале судске списе они се сматрају достављеним од следећег дана након другог покушаја доставе. Није дозвољен захтев за побијање претпоставке доставе.

(6) У поступку, суд није обавезан у циљу решавања спора да унапред обавести странке о чињеницама које је потребно доказати, о терету доказивања, односно, о последицама неуспешног доказивања.

(7) У тужби нема места за

а) интервенцију,

б) измену тужбеног захтева,

ц) противтужбу,

д) обустављање,

е) примену става (1) § 104/А закона о парничном поступку,

ф) примену става (1)-(3) § 121/А закона о парничном поступку,

г) издавање судског налога,

х) допуну,

и) захтев за придружени надзор и придружену жалбу,

ј) примену поглавља 28. Пп,

к)¹⁷ обнављање поступка.

8. § (1) Тужбено писмо финансијске институције за покретање тужбе у грађанском парничном поступку у смислу § 6, мора се поднети суду ако је клаузула општих услова уговора која је предмет спора

а) примењена у уговору о кредиту, зајму или финансијском лизингу са валутном клаузулом (евидентирани или пружени у девизама, отплаћивани у форинтама), у року од тридесет дана од дана ступања овог закона на снагу,

б)¹⁸ примењена у уговору о кредиту, зајму или финансијском лизингу у форинтама 26 новембра 2010. године или у периоду који му претходи, у периоду између 5. јануара и 12. јануара 2015,

ц)¹⁹ примењена у уговорима о потрошачком кредиту у смислу става (1а) § 1 26. новембра 2010. године или у периоду који му претходи, до периода између 5. јануара и 12. јануара 2015.

са преклузивним роком.

(1а)²⁰ Ако је тужба смислу тачке б) или ц) става (1) стигла у суд пре 5. јануара 2015, не треба је из тог разлога одбити, већ треба сматрати, као да је тужба предата 5. јануара 2015.

(2) За пропуштање рока у смислу става (1) нема места оправдању.

(3)²¹ Финансијска институција – са изузетком описаним у ставу (3а) – у једном тужбеном писму треба да тражи утврђивање важења клаузула уговора из става (1) § 4 свих општих услова уговора. У тужбеном писму треба означити временски период у којем је финансијска институција примењивала ту клаузулу уговора.

(3а)²² Финансијска институција у једном тужбеном писму треба да тражи утврђивање важења клаузула уговора из става (1) § 4 свих оних општих услова уговора по којима је тужбено писмо требало да стигне у суд у периоду од 5. јануара до 12. јануара 2015. У тужбеном писму треба назначити и временски период у којем је финансијска институција примењивала ту клаузулу уговора.

(4) Финансијска институција у тужби може да тражи утврђивање искључиво описано у ставу (3) § 11.

(5)²³ Уз тужбено писмо а уз оно што је одређено у ставовима (2) и (3) § 121 Пп треба приложити и у једном документу садржан извод свих општих услова уговора из става (3), који садрже оне клаузуле за које финансијска институција тражи утврђивање њиховог важења, у случају клаузула уговора треба означити временски период у којем је финансијска институција примењивала ту клаузулу. У изводу, поред услова уговора, треба означити оне чињенице и доказе које, по мишљењу финансијске институције, потврђују њихов тужбени захтев. Надаље, уз тужбено писмо треба приложити електронски медиј који садржи варијанту тужбеног писма и прилога уређене применом информатичких алата и који је у формату у којем се може мењати, уређивати.

(6) У случају да се одбије тужбено писмо на основу § 130 Пп, правно дејство поднете тужбе ће остати ако тужилац поново преда тужбено писмо у складу са прописима у року од пет дана од одбијања претходно поднете тужбе.

(7) Такса за судски поступак код првостепеног суда је 1 500 000 форинти.

9. § (1) Судски поступак је у искључивој надлежности и одговорности Суда Будимпеште.

(2) Уколико сложеност поступка захтева, пре његовог почетка, основни суд може одредити да поступак води судско веће састављено од троје професионалних судија. Уколико је суд одредио да се процес води код судског већа, тај процес касније не може водити судија појединац.

(3) Суд доноси пресуду о тужби у року од тридесет дана.

10. § (1) Саслушање треба да се закаже тако да се тужба туженом мора доставити барем три дана пре саслушања.

(2) Саслушање треба заказати најкасније осам дана након што је суд примио тужбу.

(3) Узимање доказа се односи само на оне доказе, који су на расправи на располагању и који су погодни да докажу предочене чињенице из тужбе, или да докажу одбрану туженог. Узимање доказа се односи и на оне доказе које странке понуде одмах.

(4) Саслушање се може одложити једном – најдуже на седам дана - и то само у случају ако су то тражиле странке у циљу извођење доказа.

(5) Ако странка или њен заступник пропусти рок саслушања и преда молбу за прихватање да је до пропуштања дошло мимо њене грешке, то може учинити првог радног дана након пропуштеног саслушања. Против решења о одбијању молбе за прихватање разлога пропуштања рока саслушања, подносилац може предати жалбу у року од три дана. Суд подноси жалбу у року од једног радног дана – без добијања примедби од противника подносиоца жалбе –апелационом суду. Апелациони суд просуђује о жалби у року од три дана од подношења.

(6)²⁴ Суд у случају у смислу тачке б) и ц) става (1) § 8 треба да испита тужбу у року од 30 дана од пријема и одлучи да ли да одбије захтев без слања позива или да закаже саслушање. Уколико суд не одбије захтев без слања позива, рок у смислу става (3) § 9 треба рачунати од датума заказивања саслушања.

11. § (1) Суд у току поступка испитује искључиво то да ли је клаузула уговора коју финансијска институција сматра коректном коректна у смислу става (1) § 4.

(2) Уколико се утврди да клаузула уговора, коју финансијска институција сматра коректном, не одговара ни једном услови из става (1) § 4 и да је због тога клаузула некоректна, суд одбацује тужбу.

(3) Уколико суд утврди да клаузула уговора, коју финансијска институција сматра коректном, одговара условима из става (1) § 4, доноси одлуку, да је клаузула уговора коректна и због тога важећа.

12. § (1) Изрицање пресуде суд може да одложи надаље на петнаест дана.

(2) Првостепена пресуда се – осим ако је њено изрицање суд одложио – мора саставити у писаном облику најкасније у року од осам дана од њеног изрицања и доставити у року од три дана. Уколико је суд одложио изрицање пресуде, странкама које су присутне приликом изрицања, суд одмах доставља пресуду у писаној форми и то наводи у записнику, а странкама које нису присутне, доставља у року од три дана.

13. § (1) Рок за жалбу је осам дана од изрицања пресуде.

(2) Такса за жалбу против изречене пресуде је 2 500 000 форинти.

(3) Ако жалба није у складу са одредбама Пп или је подносилац жалбе пропустио да плати таксу за жалбу, суд жалбу - без захтева за допуну - одбија. Ако нема разлога за одбацивање и рок за жалбу је истекао, односно ако су странке исту предале непотпуну, основни суд предаје процес са свим документима тужбе апелационом суду у року од три дана.

(4) Суд усваја тужбу у року од тридесет дана од подношења жалбе у смислу става (3).

(5) Поступак треба заказати тако да противник да преузме жалбу барем три дана пре заказане расправе. Суд на расправи одлучује о жалби против пресуде.

(6) Суд треба да закаже поступак најкасније петнаестог дана од када је апелациони суд примио списе.

(7) Противтужбу апелационом суду треба предати најкасније на расправи. Расправа се може одложити једном, најдуже на седам дана.

14. § (1) Другостепену пресуду – изузев, ако је њено изрицање суд одложио – мора се саставити у писаном облику најкасније у року од осам дана од њеног изрицања. Апелациони суд доставља странкама другостепену одлуку у року од три дана. Апелациони суд враћа списе основном суду ако против пресуде није поднет захтев за преиспитање пресуде. Уколико је апелациони суд ставио ван снаге пресуду основног суда, након завршетка другостепеног спора апелациони суд списе враћа основном суду у року од три дана од састављања писане пресуде.

(2) Уколико је другостепени суд одложио изрицање пресуде, пресуду која се већ налази у писаној форми предаје одмах присутним странкама и то наводи у записнику.

15. § (1) Захтев за поступак ревизије код суда који доноси другостепену пресуду, треба предати у року од осам дана од саопштења пресуде, или послати поштом као препоручену пошиљку у броју примерака за два више него што је број странака у спору.

(2) Такса за захтев поступка ревизије пресуде је 3 500 000 форинти.

(3) Ако је рок за предавање захтева за поступак ревизије истекао, односно ако је захтев за поступак ревизије предала свака страна, апелациони суд ће те захтеве заједно са свим списима у предмету предати Врховном суду.

(4) Врховни суд ће поступак ревизије обавити у року од 30 дана од добијања поднеска на основу става (3).

(5) Врховни суд о захтеву за поступак ревизије одлучује ван расправе, осим ако Врховни суд сматра да је неопходно одлучити о поступку ревизије на расправи. Врховни суд – уколико сматра да је неопходно да се о захтеву за ревизију одлучује на расправи – мора заказати расправу у року од осам дана од дана када је захтев примио. Расправа се заказује тако да се захтев за ревизију мора испоручити другој страни барем три дана пре дана расправе.

(6) Пресуду о завршетку ревизије – изузев ако је Врховни суд одложио њено изрицање - мора се саставити у писаном облику најкасније у року од осам дана од њеног изрицања и исту доставити странкама у року од три дана. Уколико Врховни суд одреди да основни или апелациони суд мора покренути нови судски поступак или донети нову одлуку, врховни суд списе шаље суду у року од три дана. Ако је врховни суд одложио изрицање пресуде, пресуду коју је већ написао, одмах предаје присутним странкама и то бележи у записнику.

7. Управљање споровима који су у току

16. §²⁵ (1) Суд, до доношења мера посебним законом, али најкасније до 31. децембра 2014. године по службеној дужности обуставља онај парнични поступак – осим процеса тужби од јавног значаја по ставу (2) § 6 и процеса који је регулисан у поднаслову 6 - који је покренула финансијска институција против потрошача а чији предмет се делом или у целости односи на клаузуле уговора у смислу става (1) § 3 и става (1) § 4 а коју је покренула ради остварења захтева на основу ових клаузула уговора. Суд може да поступи и ван рочишта у предмету обуставе. На обустављање поступка треба применити описано у § 155 Пп, с тим да нема места жалби против одлуке суда о обустави.

(2) До доношења мера из посебног закона, али најкасније до 31. децембра 2015. године по службеној дужности обуставља онај парнични поступак - осим процеса тужби од јавног значаја по ставу (2) § 6 и процеса који је регулисан у поднаслову 6 - који је покренула финансијска институција против потрошача а чији предмет се делом или у целости односи на клаузуле уговора у смислу става (1) § 4, а који је покренула ради остварења захтева на основу ових клаузула уговора, ако се клаузула уговора у смислу става (1) § 4 налази у уговору о потрошачком кредиту на основу става (1а) § 1. На обуставу треба применити прописе из става (1).

8. Различита примена одредби Закона бр. 53 из 1994. године о судском извршењу

17. § (1) Закон бр. 53 о судском извршењу из 1994. године (у даљем тексту: Закон о судском извршењу) треба применити са изузецима, који су описану у овом §.

(2) У примени овог §-а уговор о кредиту: уговор о кредиту, зајму или финансијском лизингу у форинтама или са валутном клаузулом између финансијске институције и потрошача као дужника или судужника.

(2а)²⁶ У примени овог §-а – поред наведеног у ставу (2) – уговор о кредиту: уговор о кредиту, зајму или финансијском лизингу који није девизни кредит, зајам или финансијски лизинг између финансијске институције и потрошача као дужника или судужника.

(3) У поступцима извршења који су у току на основу потраживања која проистичу из уговора о потрошачком кредиту (или је покренут поступак у циљу извршења потраживања која проистичу из уговора о кредиту) – са изузецима описаним у ставовима (4), (7), (8) и (10) – до датума одређеног у посебном закону не може бити усвојена процесна радња, мера, а изјаве које су дале странке и остале заинтересоване стране немају правну снагу; до овог временског периода сви рокови се прекидају, након тога рок почиње изнова. Предмет извршења извршитељ треба да посматра предметом који мирује, ако у извршном поступку не дође до процедуралне радње или мере донете на основу овог закона.

(4) Ако је имовина која је наведена као покриће у уговору о кредиту (у даљем тексту: имовина наведена као покриће), пре ступања на снагу овог закона пуштена у продају

а) путем аукције у процесу судског извршења, преузимањем од стране потраживача извршења односно путем ванаукцијске продаје са вредношћу аукције или

б) ван судског извршења

у процесу судског извршења у вези са имовином која је наведена као покриће, поступак правног лека, односно у вођењу поступка који би био у вези са продајом имовине која је наведена као покриће, као и пражњење имовине која је наведена као покриће, односно давање у посед – узимајући у обзир одредбе § 303 о судском извршењу - делује извршитељ, исте могу иницирати и странке које учествују у извршењу и остали који имају интерес.

(5) Уколико је осим на потраживања одређена у ставу (3) покренута наплата и других потраживања [или је осим извршења потраживања из става (3) покренуто и прикључивање извршења других потраживања] од дужника, у овим поступцима извршења у вези са имовином која је наведена као покриће - осим одузимања имовине као и у вези са процесним радњама из става (4) – не могу се предузети мере, процесне радње до тренутка одређеног у посебном закону.

(6) Одредбе овог § треба применити у оним процесима извршења, у којима

a) је предмет потраживања из уговора о кредиту наплата написаног у предмету уговора о хипотекарној гаранцији или изјави о преузимању обавеза у својству жиранта,

b) је потраживач извршења или дужник правни наследних странке којој на основу уговора о кредиту или уговора који обезбеђује потраживање припада право.

(7)²⁷ Дужник, односно странка која тражи извршење може тражити установљавање да у уговору о кредиту не стоји клаузула уговора у смислу става (1) § 3 и става (1) § 4. Захтев треба предати извршитељу, који ће га – ради процене – заједно са свим списима предмета поднети суду који спроводи извршење. Суд који спроводи извршење ће о захтеву одлучити према правилима о одлучивању у вези са приговорима на извршење.

(8) Ако суд који спроводи извршење утврди да у уговору о кредиту не постоји уговорна клаузула на основу става (1) § 3, односно става (1) § 4, онда доноси решење о томе – након ступања решења на снагу – да се

ставови (3)-(6) не примењују и да постоји услов за судске мере, поступке; рокови који су прекинути поново почињу након ступања решења на снагу.

(9) Уколико на дан ступања овог закона на снагу, извршење које се односи на наплату потраживања на основу уговора о кредиту мирује, јер

а) је дужнику дозвољено отплаћивање на рате или

б) је послодавац (орган који уплаћује приходе) предбелешку забране доказао и нема могућности или потребе за другим мерама,

дужник може да тражи код извршиоца да се примени став (3).

(10) Примена овог закона не спречава да

а) дужник плати износ потраживања или

б) се пријави престанак или умањење потраживања, као и да у вези са престанком или умањењем потраживања дође до остварења процесних радњи и мера,

ц)²⁸ дође до наредбе извршења у случају уговора о кредиту (одлучивања у захтеву за прикључење у поступку извршења) и да се могу извршити процесне радње, изјаве које спадају у круг наредбе извршења (одлучивања у захтеву за прикључење у поступку извршења).

9. Различита примена уредбе владе која регулише продају

зложних предмета ван судског извршења

18. § (1) Детаљне прописе уредбе владе бр. 12/2003 (од 30. јануара) о правилима продаје зложних предмета ван судског извршења и уредбе владе бр. 66/2014 (од 13. марта) о правилима продаје зложних предмета ван судског извршења и суспензије и ограничења остваривања права за задовољење треба применити уз измену овог §-а.

(2) До датума одређеног у посебном закону на основу зложног права из потраживања које обезбеђује уговор о потрошачком кредиту, зложни предмет се применом § 257-258 закона бр. 4 из 1959. односно § 5:127-5:135 закона бр. 5 из 2013. године не сме се продати, а објава о лицитацији се сме дати само након овог датума на електронској адреси

„Elektronikus Árverési Felület“ (страница за електронску лицитацију – примедба преводиоца).

10. Завршне и прелазне одредбе

19. § (1) Овај закон ступа на снагу – са изузетком садржаја става (2) – дан након објављивања.

(2) § 1-18 ступа на снагу 8. дана након објављивања.

20. § Финансијска институција у погледу уговора о потрошачком кредиту од дана ступања овог закона на снагу нема права на једнострано повећање камата, трошкова или накнада све док надлежни суд правноснажно не утврди коректност дотичних општих услова уговора, без обзира на то да ли је финансијска институција објавила обавештење о једностраном повећању камата, трошкова и накнада на основу става (8) § 279 Закона о банкама.

21. § Уколико је финансијска институција пре 17. јуна 2014. године објавила обавештење о једностраном повећању камата, трошкова и накнада на основу става (8) § 279 Закона о банкама, и планирано повећање камата, трошкова и накнада из тог обавештења је ступило на снагу након 16. јуна 2014, али најкасније на дан доношења овог закона, и

а) након измене још није дошло до отплате, финансијска институција не може остварити измену у преосталим ратама отплате кредита и повлачи обавештење;

б) дошло је до отплате након измене, повећање износа отплатних рата због измене треба обрачунати на рачуну странке у року од три радна дана након ступања овог закона на снагу, а обавештење се повлачи.

22. §²⁹ (1) У случају да је захтев за наредбу о извршењу уговора о потрошачком кредиту у смислу става (2) § 17 (одлука о захтеву за покретање поступка извршења) предат након 26. јула 2014. године, и није дошло до наредбе о извршењу до 15. дана—октобра 2014. (одлука о захтеву за покретање поступка извршења), према наредби о извршењу

(одлука о захтеву за покретање поступка извршења) морају се предузети мере до 15. децембра 2014.

(2) На захтев странке суд треба да настави процесе обустављене на основу § 16 у случају уговора о кредиту у смислу става (2) § 1 који су одређени законом бр. 38 из 2014. о регулисању појединих питања уговора о потрошачком кредиту финансијских институција у вези са решењем Врховног суда о усаглашавању прописа и законом бр. 40 о правилима обрачуна и неким осталим одредбама (у даљем тексту: Закон о изменама закона) из 2014. године; суд треба да предузме кораке у правцу наставка у року од 30 дана од дана пријема захтева.

(3) У случају уговора о потрошачком кредиту у смислу става (2) § 1, Закона о измени закона дужник или странка која тражи извршење може тражити спровођење поступка на основу става (7)-(8) § 17 овог закона, суд ће захтев оценити преко реда.

(4) У случају уговора о потрошачком кредиту у смислу става (2) § 1, Закона о измени закона, прописе из § 18 овог закона не треба применити од 15. децембра 2014.

Потврђујем да овај превод у потпуности одговара изворнику, који је састављен на мађарском језику.

У Новом Саду, 28.12.2016. године

Број овере: 244/2016

КЛАРА БОЗОКИ

стални судски преводилац за мађарски језик

РС – 21000 Нови Сад, Булевар Слободана Јовановића 12

тел. + 381 63 493 605; 021/493 605